

DYMOKURSKÝ ZPRAVODAJ

Dymokury a jejich budoucnost

č. 3/2017

Milí čtenáři,

dne 26. května 2017 se v zasedací síni OÚ Dymokury uskutečnilo setkání, na kterém se občané mohli vyjádřit k programu rozvoje obce. Přes počáteční obavy, že o setkání nebude zájem, překonala návštěvnost veškerá očekávání. A především se účastníci nebáli předložit své návrhy, nápady – ať už reálné či nereálné.

Některé návrhy byly spíše kritikou drobnějších nedostatků. Ty nemusíme dlouho dopředu plánovat, ale po upozornění je můžeme rychle odstranit. To se týká zejména rozmístění dalších laviček a odpadkových košů, případně odstranění nedostatků, týkajících se dětských hřišť.

Některé návrhy nebyly již aktuální – týkaly se záležitostí, které se již řeší – například využití malé školy na komunitní bydlení pro seniory a zasíťování parcel.

Další kategorií jsou sny – nápady spíše z říše fantazie. Ne že by nebyly uskutečnitelné, ale spíše jsou nad naše finanční možnosti. Sem spadá například představa, že koupaliště bude vráceno svému původnímu účelu, znovu se zprovozní letní kino apod. Mnohé nápady by byly reálné, kdyby obec měla několikanásobně vyšší rozpočet nebo disponovala pozemky, které je možno využít k výstavbě apod.

A pak na setkání zaznělo i několik opravdu reálných záležitostí, se kterými bychom měli počítat, přestože budou finančně nákladné a bude složité je zajistit. Nápady, u nichž si dovedeme představit, jak náš život obohatí, jak nám život zkvalitní. Tady mluvím především o vybudování kulturního sálu nad hasičárnou, o kanalizaci pro část Dymokur, pro Černou Hrou a pro Svídnici, zpevnění cesty z Černé Hory do Dymokur, zkvalitnění starých sportovišť a zřízení nových. Nebo třeba „obecní taxi“. Tyhle záležitosti by si obec měla vzít za své.

Můžeme diskutovat o tom, zda po vybudování sálu za cca 5 mil. Kč bude chodit víc lidí na plesy, či zábavy, to je možná v současné době opravdu diskutabilní. Ale musíme vzít v úvahu, že takové větší místo na divadla, koncerty, sportovní akce místních spolků, na setkávání občanů při různých oslavách a třeba srazech rodáků – že takové místo Dymokurům v současné době chybí. Studie je již vytvořena a hledáme projektanta, který by sálu dal konkrétnější podobu. A pak snad ...

Potřebu vybudování kanalizace v části Dymokur, v Černé Hoře a ve Svídnici nikdo z nás nezpochybňuje – i zde je zpracována studie a šance vybudovat kanalizaci za pomoci dotace závisí na jednání s VaK Nymburk.

K usnadnění života obyvatelům Černé Hory by také určitě pomohla výstavba chodníku až do Dymokur. Ta je však nereálná, protože náklady by byly obrovské. Mnohem reálnější by bylo zpevnění polní cesty z Černé Hory do Dymokur. Tady je velká šance na uskutečnění, neboť obec má zažádáno o pozemkové úpravy, které by celou tuto záležitost nejspíš vyřešily.

Starý tenisový kurt by již zcela určitě zasloužil nový povrch, který by z něj (s relativně malým nákladem) udělal hřiště multifunkční. A pro milovníky hry v petanque by se také jistě vyplatilo vybudovat nové místo pro hru.

Problémem na vesnici bývá často doprava. A u nás je to stejné. Kdo nemá vlastní automobil, má to s dopravou k lékaři, do nemocnice, do práce, za většími nákupy či třeba jen za kulturou hodně složité. Zejména starší občané dost těžko zvládnou cestu na vlak. Snáze v dosahu je autobus, ale ani tenhle způsob dopravy není nijak skvělý. Snažila jsem se přes Okresní autobusovou dopravu zajistit alespoň dva spoje přímo do Městce Králové autobusem – v 7.00 a v 10.00 zpět – přímo. Ale bohužel, vzhledem k tomu, že v podobných časech existuje spojení vlakem, to bylo zamítnuto. A že jsou ty dva kilometry na vlak pro mnohé občany opravdu hodně daleko, to nikoho nezajímá.

Právě proto si myslím, že nápad s obecním taxíkem je velmi zajímavý a budu se informovat ve městech či obcích, kde už tento způsob dopravy provozují, abych zjistila, jak na to.

A hodně důležitá jsou pro nás i opatření, která by měla chránit majetek a životy našich občanů. Myslím tím protipovodňová opatření, protože při přívalových nebo dlouhotrvajících deštích je vozovka a přilehlé nemovitosti v centrální části obce pod vodou. Ať už je to vinou porušení drénů nebo likvidací příkopů, odvádějících vodu přes zahrady za ves – budeme hledat příčinu a pokusíme se sjednat nápravu.

A bylo toho mnohem víc. Sama za sebe můžu říci, že bych byla ráda, kdyby po naší generaci nezůstaly jen věci praktické, ale abychom vytvořili i něco hezkého – třeba novou vyhlídku na Kalvárii, nebo třeba opravenou věž v jedné z částí sladovny, z níž by byl krásný rozhled po celé obci. A v projektovaném sále nad hasičárnou třeba i koutek pro hraní divadla, které tady v Dymokurech mělo tak dlouholetou tradici.

V každém případě děkuji těm, kteří se setkání účastnili, za jejich nápady a názory – rozhodně se mnohé z nich dají využít pro zlepšení života v obci. Dík patří i všem, kteří pomáhali akci zajistit.

Přeji Vám krásné a pohodové dny

starostka Ing. Ludmila Kubálková

Novinky z obecní knihovny:

1. Protože víme, že dnešní časopisy nejsou nejlevnější a často v nich je jen část, která vás zajímá, rozhodli jsme se pro předplatné časopisů. Časopisy si můžete klasicky zapůjčit domů nebo si je v klidu přečíst v knihovně. Jedná se o tyto tituly: **Recepty prima nápadů, Receptář, Blesk Hobby, Lidé a Země, Dekor.** Pokud bude zájem i o jiné časopisy, lze je pro příští rok objednat.
2. obecní knihovnu najdete na webových stránkách:
www.knihovna-dymokury.webnode.cz
a www.facebook.com/knihovna.dymokury
3. nabízíme nejen tištěné knihy, ale i audio knihy. Neváhejte je vyzkoušet.
4. připravujeme besedu s názvem: **Ten píše to a ten zas tohle. Účinkuje:** hudebník, zpěvák, textař, spisovatel, nakladatel pan **Josef „Pepson“ Snětivý** a básník, prozaik, textař, herec a zakladatel Divadla Járy Cimrmana pan **Miloň Čepelka**. Přesný termín setkání bude včas zveřejněn.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Jindra Kubíčková, knihovnice

Kuncberk

Pověst vypráví, že před dávnými lety bývaly vrchy Chotuc a Kuncberk a celý kraj mezi nimi porostlé lesem. Tam, kde se dnes rozprostírají úrodná pole, bývaly rybníky a močály. Lidí tu pobývalo málo a žili v nuzných chatrčích. Oblast získal kdysi dědictvím jeden rytíř, a protože byl náruživým lovcem, usmyslel si, že si na vrchu Kuncberku vystaví hrad, aby měl o svých poddaných dobrý přehled a mohl lovit v okolních lesích. Přijel jednou se svými služebníky a cizím stavitelem, najal z místní chudiny dělníky a během roku stál na vyvýšenině nový hrad, do něhož se rytíř ihned nastěhoval. Ženu žádnou neměl, byl prý ošklivý a velmi zlý, i jeho čeleď se podobala svému pánu. Pro jeho zlou povahu ho neměl nikdo rád, ani bohatí, ani chudí, a rytíř, obávaje se přepadení, se rozhodl, že dá z hradu vykopat tajnou chodbu končící daleko za Kuncberkem, aby mohl v případě napadení snadno nepozorovaně uniknout. Přivedl dělníky, které ve své nedůvěře k lidem ubytoval v lese pod hradem v chatrči sroubené z dřeva. Dělníci dlouho pracovali na tajné chodbě. Když byla hotová, vyplatil jim rytíř bohatou odměnu a do chatrče nechal dovézt jídla a pití, co hrdlo ráčilo. Když pak všichni zmoženi jídlem a pitím usnuli, rytíř chatu zapálil a všichni dělníci uhořeli. Tak nikdo nemohl prozradit, kudy tajná chodba z Kuncberku vede.

Na místě zaniklého hradu vystavěli hrabata Morzinové v letech 1659 – 1680 osmiboký lovecký zámek s cibulovitou bání a kolem dali upravit park se sochami a besídkami. Když jeden z Morzinů vyslechl pověst o tajné chodbě a krutém osudu dělníků, nechal nedaleko zámku, v pomyslném místě někdejší chatrče, postavit kapli, zasvěcenou sv. Janu Nepomuckému, podle návrhu mého oblíbence Jana Blažeje Santiniho.

Zámek byl naposledy opraven v roce 1818, pak zpustl a využíval se jako skladiště a seník. v roce 1891 byl celý zbořen. Zůstaly po něm jen nepatrné zbytky cihlového zdiva a sklepů uprostřed krásných starých lip. Podle pamětníků rostla ještě v roce 1945 na Kuncberku řada druhů šefříků, vzácných dřevin a ve zbytku byla patrná i alej, která Kuncberk s městečkem Křinec spojovala. Vrch zatím není archeologicky prozkoumán a teprve případné nové objevy mu můžou vrátit zašlou slávu.

Úryvek z knihy Jaroslavy Šrejmové „Cesty za českými kameny“

Co nového v MZŠ Dymokury:

Poslední týden v červnu se naše škola zapojí do ojedinělého projektu „Cirkus Happy Kids“. Projekt jsme nazvali „My a cirkus aneb staneme se hvězdami manéže“.

Do školy přijede cirkus s vlastním cirkusovým šapito a po dobu celého týdne budou profesionální artisté vyučovat naše žáky v cirkusových disciplínách – např. žongléři, fakíři, akrobati, kouzelníci, chodci na laně a další. Nácvik vystoupení je přizpůsoben věku a zručnosti dětí.

Hlavní cíle projektu:

- Každý si může zažít úspěch v oblasti, kterou si vybere a vychutnat si potlesk diváků
- Každý si může zkusit něco nového, dokázat si, že zvládne i neznámé věci
- Žáci budou spolupracovat ve skupinách podle zájmu, ne jen podle tříd
- Ve skupině musí spoléhat jeden na druhého a opravdu si pomáhat, aby vše vyšlo, tak jak má

V závěru týdne nám žáci své dovednosti předvedou ve dvou slavnostních vystoupeních, na která jsou všichni srdečně zváni.

„MY A CIRKUS“

aneb

staneme se hvězdami manéže

čtvrtek 29. 6. v 17:00 hod. – premiéra

pátek 30. 6. v 17:00 hod. – derniéra

šapito na školní zahradě

vstupné: 100 Kč/dítě, 200 Kč/dospělý

Jazykový kurz očima Elišky Římalové a Viktorie Dušánkové

Naše škola nám umožnila jako každý rok zúčastnit se anglického kurzu s rodilým mluvčím. Pokaždé jsme se setkali s někým jiným. Letos jsme poznali britského cestovatele Steeva. Každé ráno si s námi povídal a škádlil nás svými vtipnými hláškami. Například se nás ptal, co jsme včera dělali. Odpověděli jsme, že jsme byli venku s kamarády. Překvapeně zareagoval: "Vy máte kamarády?". Hráli jsme také hry, které rozvíjely naši kreativitu. Vymýšleli jsme vlastní stát, zvíře a sport. Nejvíce nás ale bavily příběhy ze Steevových cest. Sice jsme moc nerozuměli, ale vždy vyprávěl s takovým nadšením a vtipem, že jsme ho dokázali poslouchat hodiny. Jednou nám vyprávěl o tom, jak se mazlí s tygry v jedné zoo, my jsme špatně pochopili, že má doma tygry a každý den se s nimi mazlí. Celý týden byl pro nás velmi přínosným. Naučili jsme se lépe komunikovat a zvýšili jsme si sebevědomí při komunikaci v angličtině. Je to skvělý zážitek a všem můžeme tento kurz doporučit.

Konec školního roku se blíží

...a my jsme poznávali Česko. Poslední exkurze v rámci tohoto projektu byly na hrad Karlštejn a do Koněpruských jeskyní. Jsme přesvědčení, že vyvézt naše žáky na zajímavá místa naší republiky rozhodně má smysl.

V současné době proběhla výměna oken ve školní tělocvičně. Děkujeme našemu zřizovateli Obci Dymokury.

vedení školy

Dymokurský zpravodaj - periodický tisk územního správního celku • Vydavatel: Obec Dymokury, Revoluční 97, 289 01 Dymokury, IČ 00239089 • MK CR E 20415 • Příspěvky, připomínky a náměty zasílejte písemnou formou na adresu obec@dymokury.cz nebo odevzdejte na obecním úřadu vždy nejpozději do konce lichého měsíce • Vychází 6 x ročně pro obyvatele Dymokur, Svídnice a Černé Hory • **č. 3/2017 vydáno dne 7. června 2017**